

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

בּא – בְּשִׁלַּח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַּק ל- תַּתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֶּרֶךְ ט' - חֲלָק י"ד

קוֹנְטֵרְס 254

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלַּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹדוּן בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סִפְרֵי הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיִיה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

תְּקִיפָא. עַד דְּעֵבְדִין נוֹקְבִין וּמְבוּעִין מִתְּחוֹת שְׁעָרָא,
וְנִגְדִין מְבוּעִין תְּקִיפִין לְכָל עֵיבָר וְעֵיבָר לְכָל סְטָר
וּסְטָר. וּבְגִין דְּהֵי שְׁעָרֵי אוֹכְמֵי וְחֲשׂוֹכוֹ, כְּתִיב (אִיּוֹב יב)
מִגְלָה עֲמוּקוֹת מְנֵי חֲשָׁךְ וַיּוֹצֵא לָאוֹר צְלָמוֹת.

וְתַנָּא, הֵי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא תְּקִיפִין (בְּלַחֲדוּי) מִשְׁאָר
שְׁעָרֵי דְרִישָׁא, מְשׁוּם דְּהֵי בְּלַחֲדוּיֵיהוּ
מִתְּפָרְשָׁן וּמִשְׁתַּכְּחוּ, וְאֵינּוּן תְּקִיפִין בְּאוֹרְחֵיֵיהוּ. אַמְאי
תְּקִיפִין. אִי תִימָא, מְשׁוּם דְּכִלְהוּ דִּינָא, לָאוּ הֵבֵי, דְּהָא
בְּתַקּוּנֵין אֲלִין אֲשִׁתְּכַחוּ רַחֲמֵי (וְדִינָא). וּבִשְׁעָתָא דְנִחְתִין
תְּלִיסָר מְבוּעֵי נִהְרֵי דְמִשְׁחָא, אֲלִין כְּלָהוּ רַחֲמֵי.

ספר נפלאות הזוהר

(עו) עַרְב רַב הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם אַנְשֵׁי הַשָּׁם
וְהֵנָּה מַה שְׂכַתְּבַת בְּתַחֲלַת דְּכַרְבּוּ וְאַפִּילוּ כֹּל אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיתָא כֹּל חֶסֶד
דְּעֵבְדֵי לְגַרְמֵיהוּ וְכוּ'. עִם הָיִוֹת שִׁפְשֻׁטוּ מִבְּאָר, וּבְכַרְט בְּזַמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרְדָם לַחֲתֹף בָּהּ אֲצֵל קֶצֶת בְּעַלֵי תּוֹרָה אֲשֶׁר עֲסַקְתֶּם בַּתּוֹרָה עַל
מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס וְהַסְפָּקוֹת יִתְרוֹת, וְגַם לְהִיוֹתָם מִכֻּל רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדַיְגֵי סְנֵהֲדָאוֹת,
לְהִיוֹת שְׂמֵם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאַנְשֵׁי דוֹר הַכְּלָגָה הַבּוֹנִים
מִגְדֵּל וְרָאשׁוּ בְּשָׂמִים, וְעַקֵּר סַבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מַה שְׂכַתְּבַת אַחַר כֵּף הַכְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ
שָׁם. כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּפָרְשַׁת בְּרָאשִׁית (דף כ"ה): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת
הַשָּׂמִים וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מֵינִים יֵשׁ בְּעַרְב רַב, וּמִן הַגּו' מֵינִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַּת
גְּבוּרִים, דְּעַלֵּיֵיהוּ אֲתַמֵּר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם אַנְשֵׁי הַשָּׁם, וְאֵינּוּן מִסְטָרָא דְּאֲלִין
דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן (בְּרָאשִׁית יא) הִבֵּה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמִגְדֵּל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם בְּכַנְיָן כְּתִי
כְּנַסִּיּוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוּן סֵפֶר תּוֹרָה וְעַטְרָה עַל רִישֵׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֶלֶּא

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אֲלֵא תֵאנָא, כָּל הַנִּי שְׁעָרֵי דְדִיקְנָא, בְּלֵהוּ תְקִיפִין.
 מָאֵי טַעְמָא. כָּל אֵינוֹן דְרַחֲמֵי, בְּעֵיִן לְמַהוּ
 תְקִיפִין. לְאִכְפְּיָא לְדִנְא. וְכָל אֵינוֹן דְאֵינוֹהוּ דִנְא, הָא
 תְקִיפִין אֵינוֹן. וּבִין כְּדָ וּבִין כְּדָ בְּעֵיִן לְמַהוּ תְקִיפִין,
 מִתְרִין סְטְרִין. כְּדָ בְּעֵי עֲלָמָא רַחֲמִין, רַחֲמֵי תְקִיפִין
 וְנִצְחִין עַל דִּנְא. וְכָד בְּעֵי דִנְא, דִּנְא תְקִיפָה, וְנִצְחָה עַל
 רַחֲמֵי. וּבְגִין כְּדָ בְּעֵיִן לְמַהוּ תְקִיפִין מִתְרִין סְטְרִין,
 דְכָד בְּעוֹ רַחֲמֵי, שְׁעָרֵי דְאֵינוֹן בְּרַחֲמֵי, קִיִּימִין וּמִתְחַזְּיָא
 (ס"א מִתְאַחַדָּא) דִּיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא הוּוּ רַחֲמֵי. וְכָד
 בְּעֵיָא דִּנְא, אֶתְחַזְּיָא דִּיקְנָא בְּאֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכֹלָא
 אֶתְקַיִים בְּדִיקְנָא.

ספר נפלאות הזוהר

לְמַעַבְד לֹזֶן וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה
 נַח לוֹ שְׁוֹהֶפְכָּה שְׁלִיתוּ עַל פְּנֵיו וְלֹא יֵצֵא לְאֹיֵר הָעוֹלָם.

(עז) רֵאִיָּה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה

וְאִמְנָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵרָאִים תִּימָה וְעִנְיָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עוֹסֵק בַּתּוֹרָה הוּא
 לְשִׁמָּה: וְהִנֵּה הִחֲכַם הַגְּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעֵיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כְּדָ הוּא
 בְּאִמְרו לְשׁוֹן כְּלָלוֹת כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה זֹכָה לְדַבְרֵים הַרְבֵּה וְכוּ' וּמַגְלִים לוֹ
 רְזִי תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנֶהֱרָ שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וְכַמְעַן הַמִּתְגַּבֵּר מֵאֲלֵיו בְּלִתֵּי הַצְּטָרְכוּ
 לְטַרְחַ וְלַעֲיִן בָּהּ וְלְהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסְּלַע, הִנֵּה זֶה יוֹרֵה שְׂאִינוּ

שאם היתה מסתלק ממנה, היא תשאיר יבשה. זהו שכתוב (איוב ט) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש.

אחר כך, והפהו לשבעה נחלים. ועשה אותו לשבעה כלים נכבדים, וקרא להם: גדל"ה, גבור"ה, תפארת, נצח"ח, הו"ד, יסו"ד, מלכו"ת. וקרא את עצמו גדול בגדל"ה וחסיד. גבור בגבור"ה. מפאר בתפארת. בעל נצחון קרבות בנצ"ח נצחים. ובהו"ד קרא את שמו הוד יוצרנו. וביסוד קרא שמו צדיק. וביסוד הכל סמוך בו, כל הכלים וכל העולמות. ובמלכות קרא שמו מלך. ולו הגדל"ה והגבור"ה והתפארת והנצ"ח וההו"ד כי כל בשמים, שהוא צדיק. ולו הממלכה, שהיא מלכו"ת.

הכל ברשותו לחסר בכלים ולהוסיף בהם נביעה ולחסר כפי רצונו (קהל), ואין עליו אלוה שיוסיף בו או יגרע בו.

אחר כך עשה משמשים לכלים הללו, כפי בארבעה עמודים, ושש דרגות לכפי - הרי עשר. והכל הוא בפסא. כמו כוס של ברכה שתקנו בו עשרה דברים משום התורה שנתנה בעשר דברות, ומשום העולם שהוא מעשה בראשית שנברא בעשרה מאמרות.

ותקן לכפי פתות לשמש אותו, של אותם מלאכים, אראלים, שרפים, חיות, אופנים, חשמלים, אלים, אלהים, בני אלהים, איש"ם. ולאֵלה הוא עשה שמשים, סמאל וכל הפתות שלו, שהם כמו עננים לרפב בהם לרדת לארץ, והם כמו סוסים להם.

אֵלָא על שם (נ"א בגין) ההוא מבין דאמלי לה מגייה. דאי הוה מסתלק מנה, אשתארת יבשה. הָדָא הוא דכתיב, (איוב ט) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש.

לְבַתָּר וְהִפְהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים. וְעָבִיד לִיהַ לְשִׁבְעָה מְאֲנִין יְקִירִין, וְקָרָא לֹוֹן: גְּדוּלָּה. גְּבוּרָה. תְּפָאֲרַת. נְצַח. הוּ"ד. יסו"ד. מלכו"ת. וקרא גרמיה גדול בגדול"ה וחסיד. גבור, בגבור"ה. מפאר, בתפארת. מארי נצחון קרבין, בנצ"ח נצחים. ובהו"ד קרא שמייה, הוד יוצרנו. וביסוד קרא שמייה צדיק. ויסו"ד, פלא סמיה ביה, כל מאנין וכל עלמין. (דף מ"ג ע"א) ובמלכות, קרא שמייה מלך. ולו הגדול"ה והגבור"ה והתפארת והנצ"ח וההו"ד פי כ"ל בשמים, דאיהו צדיק. ולו הממלכה דאיהו מלכו"ת.

כִּפָּא בְרִשׁוּתִיהַ, לְמַחְסַר מְאֲנִין, וּלְאֹסְפָא בְּהוּן נְבִיעוֹ, וּלְמַחְסַר פְּפוּם רְעוּתִיהַ (כ"א כהן) וְלִית עֲלִיהַ אֵלֵהָא, דְּיוֹסִיף בֵּיהַ, אוּ יִגְרַע בֵּיהַ.

לְבַתָּר עָבִיד מְשֻׁמְשִׁין, לְאֵלִין מְאֲנִין, כְּרִסְיָא בְּאַרְבַּע סְמִכִין. וְשִׁית דְּרָגִין לְכְרִסְיָא. הָא עֶשֶׂר. וְכֹלָא אִיהוּ כְּרִסְיָא. כְּגוֹן כּוּס דְּבִרְכָה, דְּתִקְיֵנוּ בּוּ עֶשֶׂרֶה דְּבָרִים, כְּגִין תּוֹרָה דְּאִתְיַהֲבַת בְּעֶשֶׂרֶה דְּבָרִין. כְּגִין עֲלֵמָא דְּאִיהוּ מְעֵשָׂה בְּרֵאשִׁית, דְּאִתְבְּרִי בְּעֶשֶׂרֶה מְאֲמוֹת. וְתִקְוִין לְכְרִסְיָא כְּתוֹת לְשִׁמְשָׂא לִיהַ, דְּאִינוּן מְלֵאכִים. אֲרָאִים שְׂרָפִים. חִיּוֹת. אֹפְנִים. חֲשַׁמְלִים. אֱלִים. אֱלֹהִים. בְּנֵי אֱלֹהִים, אֱלֹהִים. אִישִׁים. וְלֵאֵלִין עָבִיד שְׁמֻשִׁין, סְמָא"ל, וְכֹל פְּתוֹת דִּילִיהַ, דְּאִינוּן כְּעֲנָנִים לְמִרְפַּב בְּהוּן לְנַחְתָּא בְּאַרְעָא, וְאִינוּן כְּסוּסִין לֹוֹן.

וּמְנַלְן דְּעֵנְנִים אַקְרוּן מְרַכְבּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה יט) הִנֵּה יְיָ רוֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא מִצְרַיִם. וְדָא מְמַנָּא דְמִצְרַיִם, וּמִיַּד דִּחְזוּ (ממנא) דְאֵלֶּהָ דִּי הוּא אֵלֶּהָ מְמַנָּא דְלַהוּן, חֲזוּ לִיה פְּסוּסָא, תַּחֲתוֹת מְרַפְּבִיתְהָ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מִיַּד וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו, וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס, נָעוּ מְאֻמוּנָה דְלַהוּן, וְלֵב דְלַהוּן נִמַּס פְּדוּנְג, מֵהֵיחָא אֲמוּנָה, וְאִמְרִי, וְכִי עַד פְּעוּן אֲמוּנָה מְמַנָּא דִילָן פְּסוּסָא, הָדָא נָע לְבַהוּן מְאֻמוּנָה דְלַהוּן, וְנִמַּס פְּדוּנְג. וּמְנַלְן דִּימַס לְשׁוּן נִמַּס פְּדוּנְג אִיהוּ כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (תהלים כב) הִנֵּה לְבִי פְּדוּנְג נְמַס בְּתוֹךְ מַעֲי.

וְכַר פְּטָר חֲמור תַּפְּדָה בְּשָׁה וְגו' (שמות יג) פְּקוּדָא לְהִבְיָא קַרְקָו וְכו') פְּקוּדָא דָא לְפַדוּת פְּטָר חֲמור, וְלַעֲרוֹף פְּטָר חֲמור, אִם לֹא יִפְדָּה לִיה. הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאִם לֹא תַפְּדָה וְעַרְפְּתוּ. וְרָזָא דָא יִצַר הָרַע, וְכוּל לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, (ס"א וילכתר יצר הטוב וכו') וְיִלְכְתֵר לְאַחְזָרָא יִצַר הַטוֹב, פְּמָה דְאִוְקְמוּהָ, אִם זָכָה עֲזָר, אִם לֹא זָכָה כְּנַגְדוּ. בְּגִין דְאֵינּוּן דִּיּוּקְנָא, חַד דְשָׁה, וְחַד דִּחְמור, וְאִי זָכָה לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, אִף עַל גַּב דְאִיהוּ חֲמור עִם הָאֲרָץ, תַּפְּדָה מִן גְּלוּתָא בְּשָׁה, דְאִיהוּ (ירמיה ג) שָׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל. וְאִי לֹא הָדָר בְּתִיּוּבְתָא, וְעַרְפְּתוּ, שְׂוִי לִיה עִם קָשָׁה קָדָל, דְעַתִּידִין לְאַתְמַחָא מִן סִפְר חַיִּים, דְעַלְיִיהוּ אֲתַמַּר, (שמות לב) מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַחְנּוּ מִסְפָּרִי.

וְהִנֵּה לְאוֹת עַל יְדָכָה וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינַיךָ וְגו' (שמות יג) פְּקוּדָא דָא, פְּקוּדָא דְאֲקָרִי בְּגוּוּנָא אַחְרָא, דְלָא אֲקָרִי מִצְוָה, אֲלָא קְדוּשָׁה, וְאֵלִין אֵינּוּן תְּפִילִין. תַּפְּלָה שֶׁל יָד, וְתַפְּלָה שֶׁל רֵאשׁ. תְּקוּנָא פְּאָרָא שְׁפִירוּ דְגוּוּנִין עֲלָאִין. וְעַל דָּא אַקְרוּן טוֹטְפוֹת, פְּמָה דְאֵת

וּמְנַלְן לָנוּ שְׁעֵנְנִים נִקְרָאוּ מְרַכְבּ? זְהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה יט) הִנֵּה ה' רֹכֵב עַל עֵב קָל וּבָא מִצְרַיִם. וְזְהוּ מְמַנָּה שֶׁל מִצְרַיִם. וּמִיַּד שָׂרָאוּ וּמְמַנָּה שְׂאֵלוּהָ שֶׁהוּא אֵלוּהָ מְמַנָּה שֶׁלָּהֶם, רָאוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ סוּס תַּחַת מְרַכְבְּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִיַּד וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו, וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס, נָעוּ מְאֻמוּנָה שֶׁלָּהֶם, וְלֵב נִמַּס פְּדוּנְג מְאֻמוּנָה אֲמוּנָה, וְאִמְרִים: וְכִי עַד עָכְשׁוּ אֲמוּנָה מְמַנָּה שֶׁלָּנוּ כְּמוֹ סוּס, הִנֵּה נָע לֵב שֶׁלָּהֶם מֵהָאֲמוּנָה שֶׁלָּהֶם וְנִמַּס פְּדוּנְג. וּמְנַלְן לָנוּ שְׂיִמַּס לְשׁוּן נִמַּס פְּדוּנְג הוּא? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תהלים כב) הִנֵּה לְבִי פְּדוּנְג נְמַס בְּתוֹךְ מַעֲי.

וְכַר פְּטָר חֲמור תַּפְּדָה בְּשָׁה וְגו' (שמות יג) וּמִצְוָה לְהִבְיָא קַרְקָו מִצְוָה זֹאת לְפַדוּת פְּטָר חֲמור, וְלַעֲרוֹף פְּטָר חֲמור אִם לֹא יִפְדָּה אוֹתוֹ, זְהוּ שְׁכַתוּב וְאִם לֹא תַפְּדָה וְעַרְפְּתוּ. וְסוּד זֶה יִצַר הָרַע, שְׂיִכּוּל לְחִזּוּר בְּתִשּׁוּבָה, (ואחר כך יצר הטוב) וְאַחַר כֵּן יִחְזוּר לְהִיּוֹת יִצַר טוֹב, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהָ, אִם זָכָה - עֲזָר, אִם לֹא זָכָה - כְּנַגְדוּ. מִשּׁוּם שְׁהִם דִּיּוּקְוּ, אַחַד שֶׁל שָׁה, וְאַחַד שֶׁל חֲמור. וְאִם זָכָה לְחִזּוּר בְּתִשּׁוּבָה, אִף עַל גַּב שֶׁהוּא חֲמור עִם הָאֲרָץ, תַּפְּדָה מִן גְּלוּת בְּשָׁה, שֶׁהוּא (ירמיה ג) שָׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל. וְאִם לֹא חִזּוּר בְּתִשּׁוּבָה - וְעַרְפְּתוּ. הַשְׁנוּה אוֹתוֹ לְעַם קָשָׁה עֲרָף, שְׁעַתִּידִים לְהִמַּחֹת מִסִּפְר חַיִּים, שְׁעַלִּיהֶם נִאֲמַר (שמות לב) מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַחְנּוּ מִסְפָּרִי.

וְהִנֵּה לְאוֹת עַל יְדָכָה וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינַיךָ וְגו' מִצְוָה זֹאת מִצְוָה שְׁנִקְרָאת בְּגוּוּן אַחַר, שְׁלֹא נִקְרָאת מִצְוָה אֲלָא קְדוּשָׁה, וְאֵלוּ הֵן תַּפְּלִין, תַּפְּלָה שֶׁל יָד וְתַפְּלָה שֶׁל רֵאשׁ. תְּקוּן פְּאָר הַיְפִי שֶׁל גּוּנִים עֲלִיוֹנִים, וְלִכְּן נִקְרָאִים טוֹטְפוֹת,

כִּמוּ שְׁנַאֲמַר (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

וְכִתּוּב פִּי נֶעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבֵהוּ, וְיִשְׂרָאֵל הִקְטִין, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא, הִיפִי שֶׁל הַגּוֹנִים, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. יוֹסֵף עָלֶיהָ וְהַתְּעִטָּר בְּשָׁנֵי גּוֹנִים (דְּרָגוֹת) - בְּתַחֲלָה נַעֲרָר, וּבְסוּף צִדִּיק. כִּמְהָ נְאִים לוֹ הַגּוֹנִים לְמִרְאָה, וְסוּד זֶה (בְּרֵאשִׁית לט) וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהָ תֹאֵר וַיִּפְהָ מִרְאָה. יִפְהָ בְּשָׁנֵי צִדִּים בְּשִׁתֵּי דְרָגוֹת וּבְשָׁנֵי גּוֹנִים, עֲלִיוֹן וְתַחְתּוֹן.

כְּתוּב (דְּבָרִים ו) וְעִשִׂית הַיֵּשֶׁר הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב. הַיֵּשֶׁר: דָּא תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לְאַמְשָׁכָא (ס"א לְאַמְסָכָא) לִיָּה בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, לְאַתִּיחָדָא כְּחָדָא. וְתַפְלָה שֶׁל יָד מְקַדֵּם לְשֶׁל רֹאשׁ, וְצִדִּיק שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּהֶם פְּרוּד כָּלָל.

כִּי שְׁמַתְעִטָּר בְּתַפְלִין, עוֹמֵד בְּסוּד שֶׁל גּוֹן עֲלִיוֹן, וְעוֹמֵד בְּאוֹתָם שְׁנֵי סוּדוֹת שְׁאִמְרָנוּ כִּמוּ יוֹסֵף, שְׁנִקְרָא נֶעַר וְנִקְרָא צִדִּיק, בְּסוּד שֶׁל עֶבֶד נְאֻמָּן, בְּסוּד שֶׁל בֶּן יְחִידִי, וְאַלְהָ הֵם תַּפְלָה שֶׁל יָד וְתַפְלָה שֶׁל רֹאשׁ, וְהֵם כָּלָל אֶחָד בְּלִי פְּרוּד.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל תַּפְלִין בְּאַרְבַּעָה בְּתִים בְּאוֹתָן תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וּכְמוֹ שֶׁהֵם אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת בְּאוֹתָן תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, אֵיךְ כִּי כָּלֵן בְּתַפְלִין שֶׁל יָד בְּבֵית אֶחָד, שְׁהָרִי בְּתַפְלָה שֶׁל יָד אֵין לָהּ מַעֲצָמָה פְּלוּם, אֲלֵא מַה שְׁאוּחָזוֹת מִלְּמַעַלָּה, וְסוּד זֶה - (קְהֵלֵת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם. וּמִתּוֹךְ שְׁאוּחָזוֹת אוֹתָם מִלְּמַעַלָּה נִקְרָאת תַּפְלָה, וּמִתְקַדְּשֶׁת בְּקִדְשָׁתָם (וּבְחַל) נִקְרָאת קִדְשָׁה, וְנִקְרָאת תַּפְלָה, וְאַזְּ נִקְרָאת מְלָכוּת, מְלָכוּת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הָרִי בְּאַרְנֵי אֵת הַסוּד שֶׁלָּהֶם כְּכֶמָה מְקוּמוֹת, אֲבָל פְּרָשָׁה רֵאשׁוֹנָה, קִדְּשֵׁ לִי כָּל בְּכוֹר, זֶהוּ סוּד עֲלִיוֹן שְׁכוּלָל כָּל אַרְבַּעָה

אָמַר, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וְכִתּוּב (הושע יא) פִּי נֶעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבֵהוּ, יִשְׂרָאֵל זוּטָא. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא, שְׁפִירוּ דְגּוֹוִנִין, עֵילָא וְתַתָּא. יוֹסֵף סָלִיק וְאַתְעֵטָר בְּתַרִין גּוֹוִנִין (ג"א דְרָגִין) בְּקַדְמִיתָא נַעֲרָר, וּבְסוּפָא צִדִּיק. כִּמְהָ יָאן בִּיָּה גּוֹוִנִין לְמַחְזִי, וְרִזָּא דָא (בְּרֵאשִׁית לט) וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהָ תֹאֵר וַיִּפְהָ מִרְאָה. שְׁפִירָא בְּתַרִין סְטָרִין, בְּתַרִין דְרָגִין, בְּתַרִין גּוֹוִנִין, עֵילָא וְתַתָּא.

כְּתוּב (דְּבָרִים ו) וְעִשִׂית הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב. הַיֵּשֶׁר: דָּא תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לְאַמְשָׁכָא (ס"א לְאַמְסָכָא) לִיָּה בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, לְאַתִּיחָדָא כְּחָדָא. וְתַפְלָה שֶׁל יָד, אֶקְדִים לְשֶׁל רֹאשׁ. וְאַצְטְרִיךְ דְלֵא הָוִי פְּרוּדָא בִּינְיָהוּ כָּלָל.

כִּמְהָ דְמַתְעִטָּרָא בְּתַפְלִין, קָאִים בְּרִזָּא דְגּוֹוִנָא עֲלָאָה וְקָאִים בְּאִינוֹן תַרִין רִזִין דְקָאמְרִין כִּיּוֹסֵף, דְאַקְרִי נַעַר, וְאַקְרִי צִדִּיק, בְּרִזָּא דְעֶבֶד נְאֻמָּן, בְּרִזָּא דְכֶן יְחִידָאִי. וְאַלִין אִינוֹן תַּפְלָה שֶׁל יָד, וְתַפְלָה שֶׁל רֹאשׁ, וְאִינוֹן כָּלָלָא חָדָא כָּלָא פְּרוּדָא.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן דְתַפְלִין בְּאַרְבַּעָה בְּתִים, בְּאִינוֹן תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ. וְכִמְהָ דְאִינוֹן אַרְבַּעָה פְּרָשִׁיּוֹן בְּאִינוֹן תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, אוֹף הִכִּי כָּלְהוּ בְּתַפְלִין שֶׁל יָד בְּבֵית אֶחָד. דִּהָא בְּתַפְלָה שֶׁל יָד, לִית לָהּ מַגְרָמָה פְּלוּם, אֲלֵא מַה דְנִקְטָא מְלַעֲיָלָא. וְרִזָּא דָא, (קְהֵלֵת א) כָּל הַנְּחָלִים הַוֹלְכִים אֶל הַיָּם. וּמַגּוֹ דְנִקְטָא לוֹן מְלַעֲיָלָא, אֶקְרִי תַפְלָה, וְאַתְקַדְּשֶׁת בְּקִדְוִשְׁתָּהוֹן (וּבְלֵא) אֶקְרִי קִדְוִשָׁה. וְאַקְרִי תַפְלָה וּכְדִין אֶקְרִי מְלָכוּת, מְלָכוּת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אַרְבַּעָה פְּרָשִׁיּוֹן, הָא אוּקִימָנָא רִזָּא דְלָהוֹן, כְּכִמְהָ דוּכְתִי. אֲבָל פְּרָשָׁה קְדָמָאָה, קִדְּשֵׁ לִי כָּל בְּכוֹר, דָּא אִיהוּ רִזָּא (דף מ"ג ע"ב)

הבתים בסוד האור העליון שיוצא מאין.

וכך אותן ארבע נרמזו כאן. קדש - זו קדושה העליונה. סוד החכמה העליונה, שמשם הכל מתקדש בסוד הגניזה העליונה שנקראת קדש. לי - זו בינה, סוד העולם העליון, ההיכל הפנימי. וסוד זה

(ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים. (במדבר ג) כי לי כל בכור. (שמות יט) והייתם לי סגולה כ"ל - סוד החסד, בכל מקום, בין למעלה בין למטה. בכור - זה בן בכור, שכתוב (שמות ד) בני בכרי ישראל, ובן בכור זה פולל כל הצדדים וכל הגונים, ולכן הכתוב פולל את כל הארבע בסוד החכמה העליונה. אבל זה בדרך כלל, לדעת שהכל כלול בזה. אבל בדרך פרט כל אחד לבדו, זוהי פרשה ראשונה הכוללת כל שאר הפרשיות.

פרשה שניה - והיה כי יביאך וגו'. זו בינה. שהרי בפרשה הזו היא יציאת מצרים, שהיתה מצד של יובל. ולכן הראשית שלה והגיה, שהרי דבר זה הוא בייבול, ולכן שמה והגיה (הקיה), שאין והיה אלא במקום זה, שהוא עתיד להמשיך למטה ולהאיר מנורות ולהמצא בדרגה תחתונה, והנה כמי שאומר על המלך שהוא קים (שיהיה). עתיד להמשיך למטה ולהאיר מנורות) והכל בסוד אחד. ומשום שהוא בדרך טמיר, לא נקרא בגלוי בשם זה, אלא נמסר לחכמים לדעת, ועל זה נרשם בשם הקדוש בדבר הנה.

פרשה שלישית - שמע. זהו סוד הימין, שנקרא חסד עליון, שהוא מיחד את היחוד של הכל לארבעה צדדים, והקדוש ברוך הוא מסדר בו את סדור כל העולם, וזהו שמתפשט לכל הצדדים, אפלו בתוך התהומות התחתונים. בזה

עלאה, דכליל כל ארבעה בתים, ברזא דנהירו עלאה, דנפקא מאין.

וכך אינון ארבעה אתרמיזו הכא, קדש: דא קדושה עלאה. רזא דחכמתא עלאה, דמתמן פלא אתקדש, ברזא דגניזו עלאה, דאתקרי קדש. לי: דא בינה, רזא דעלמא עלאה, היכלא פנימאה. (ויקרא כ"ה) כי לי בני ישראל עבדים (במדבר ג') כי לי כל בכור (שמות י"ט) והייתם לי סגולה

כ"ל: רזא דחסד, בכל דוכתא, בין לעילא בין לתתא. בכור: דא בן בכור, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל, והאי בן בכור, כליל כל סטרין, וכל גוונין. ובגין פה, קרא כליל פלהו ארבע, ברזא דחכמתא עלאה. אבל דא באורח כלל, למנדע דכלא כליל בהאי, אבל באורח פרט, פל חד בלחודוי, דא איהו פרשתא קדמאה, דכליל כל שאר פרשיין.

פרשה תניינא, והיה כי יביאך וגו', דא בינה, דהא בפרשתא דא, איהי יציאת מצרים, דהנה מסטרא דיובלא. ועל דא שירותא דילה והגיה, דהא מלה דא איהי בייבלא. ובגין פה שמה דילה והגיה, דלית והיה (נ"א הנה) אלא באתר דא, דאיהו זמין לאתמשכא לתתא, ולאנהרא בוצינין, ולאשתכחא בדרגא תתאה, (נ"א והנה כמאן דאמר על סלכא דאיהו הוי (נ"א דהוי) זמין לאתמשכא לתתא ולאנהרא בוצינין) וכלא ברזא חדא. ובגין דאיהו באורח טמיר, לא אקרי באתגליא בשמא דא, אלא אתמסר לחכימין למנדע. ועל דא אתרשים בשמא קדישא, במלה דא.

פרשה תליתאה, שמע, דא איהו רזא דימינא, דאקרי חסד עלאה. דאיהו קא מיחד יחודא דכלא לארבעה סטרין, וקודשא בריך הוא מסדר ביה, סדורא דכל עלמא, ודא איהו דקא

וקודשא בריך הוא מסדר ביה, סדורא דכל עלמא, ודא איהו דקא

הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, כשהתעטר הקדוש ברוך הוא בעטוף של זהר, וזה שמיוחד את היחוד, ומשום כך שמע סמוך ליהי"ה.

היחוד של כל יום הוא יחוד לדעת ולשים את הרצון. היחוד הזה הרי אמרנו בכמה מקומות, יחוד של כל יום הוא היחוד שבפסוק שמע ישראל ה' אלהינו ה'. הרי כלם אחד, ולכן נקרא אחד. הרי הם שלשה שמות, איך הם אחד? ואף על גב שנקראים אחד, איך הם אחד?

א"ל בחזיון רוח הקדש נודע, והם במראה של עין סתומה, לדעת ששלשה אלה אחד. וזהו סוד של קול שנשמע, קול הוא אחד, והוא שלשה גונים, אש רוח ומים, וכלם אחד בסוד של הקול. ואינם אלא אחד! אף כאן - ה' אלהינו ה' הם אחד. שלשה גונים, והם אחד.

וזהו הקול שעשה האדם ביחוד, ולשים את רצונו ביחוד של הכל, מאין סוף עד סוף הכל, בקול הזה שעושה בשלש אלה שהם אחד. וזהו היחוד של כל יום שהתגלה בסוד של רוח הקדש.

ובכמה גונים של יחוד התעוררו, וכלם אמת. מי שעושה זה עושה, ומי שעושה זה עושה. אבל היחוד הזה שאנו מעוררים מלמטה בסוד של קול שהוא אחד, וזה ברור הדבר, זה בכלל, ואחר כך פרט, כמו שאמרנו.

פרשה רביעית הוא סוד הדין הקשה - השמרו לכם. אלה הן תפלין של ראש, ותפלין של זרוע כמו זה בבית אחד, והרי התעוררנו בהם, וכלם סוד אחד. קשר התפלין של ראש הוא דל"ת, ועל זה כתוב (שמות א) וראית את אחרי. ולכן הוא

מתפשט בכל סטריין, אפילו גו תהומי תתאי. ברא קדשא בריך הוא ברא עלמא, פד אתעטר קדשא בריך הוא בעטופא דזהרא, ודא דקא מייחד יחודא, ובגין כך, שמע סמיה ליהי"ה.

יחודא דכל יומא, איהו, יחודא למנדע ולשוואה רעותא. יחודא דא הא אמרן בכמה דוכתי, יחודא דכל יומא, איהו יחודא דקרא, (דברים 1) שמע ישראל יי' אלהינו יי' הא כלהו חד, ועל דא אקרי אחד. הא תלת שמיהן אינון, הין אינון חד, ואף על גב דקרינן אחד, הין אינון חד.

א"ל, בחזיונא רוח קדשא אתיידע, ואינון בחזיו דעינא סתימא, למנדע דתלתא אלין אחד. ודא איהו רזא דקול דאשתמע, קול איהו חד, ואיהו תלתא גווינין, אשא ורוחא ומיא, וכלהו חד, ברזא דקול. (ולאו אינון אלא חד) אוף הכא: יי' אלהינו יי' אינון חד. תלתא גווינין, ואינון חד.

נדא איהו קול דעביד בר נש ביחודא, ולשוואה רעותיה ביחודא דכלא, מאין סוף עד סופא דכלא, בהאי קול דקא עביד בהני תלתא דאינון חד. ודא איהו יחודא דכל יומא, דאתגלי ברזא דרוח קדשא.

ובכמה גווינין דיחודא אתערו, וכלהו קשוט. מאן דעביד האי עביד. ומאן דעביד האי עביד. אבל האי יחודא דקא אגן מתערי מתתא, ברזא דקול דאיהו חד, דא הוא בריך דמלה, האי בכללא, לבתר פרט, פדקאמרן.

פרשה רביעאה, הוא רזא דדינא קשיא, (דברים 8) השמרו לכם. אלין אינון תפלין דרישא. ותפלין דדרועא, כגוונא דא בחד ביתא, והא אתערנא בהו, וכלהו רזא חדא. קשרא דתפלין דרישא, איהו דל"ת, ועל דא

לאַחור, וְשֵׁם נִקְשַׁר הַכַּל בְּקִשְׁר אַחַד.

וְהוּא, כְּשִׁמְנִיחָה תְּפַלֵּין אֵלּוּ שֶׁל זְרוּעַ לְהַתְקַשֵּׁר, (כִּשְׁקֶשֶׁר) אַחַר, סוּד הַבְּרִית הַקְדוּשׁ, סוּד זֶה כְּמוֹ שֶׁהַתְעוּרָר בְּכִמְהָ מְקוּמוֹת, וְהַכַּל סוּד אַחַד. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים סוּד זֶה, וְצִרְיָד אָדָם לְהַנִּיחֵם כֹּל יוֹם לְהִיּוֹת בְּדִיּוּקָן עֲלוּן, וְעֲלוּי כְּתוּב וְרָאוּ כֹּל עֲמֵי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיהֶם וְרָאוּ מִמֶּנּוּ. (ע"כ רעיא מהימנא) בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פְּרֻשְׁתָּ בְּשִׁלְחַ

וַיְהִי בְּשִׁלְחַ פְּרַעַה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרָף אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, (חֲבִיקוּ ב) תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא עַל שְׂגִינּוֹת. פְּסוּק זֶה קִשְׂוה, וַיֵּשׁ לְהַסְתַּפֵּל בּוֹ מֵה שׁוֹנְה תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא יוֹתֵר מִכֹּל שְׂאָר נְבִיאֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא כְּתוּב בָּהֶם תְּפִלָּה לִישְׁעֵיהָ הַנְּבִיא, אוֹ לִירְמִיָּה, אוֹ לִיחֻזְקָאֵל, אוֹ לְהוֹשַׁע, אוֹ לְשְׂאָר נְבִיאֵי הָעוֹלָם?

אֲרֵא כִּף שְׂגִינּוּ, אֲלִישַׁע זָכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵה שְׁלֹא זָכָה נְבִיא אַחַר, פְּרֻט לְמִשְׁה. וְנֻעַם כֹּל זֶה לֹא רִצָּה לְהַטְרִיחַ אֶת רַבּוּנוֹ בֵּא רָאָה מֵה כְּתוּב, (מַלְכִים-בד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֲלִישַׁע אֶל שׁוֹנֵם וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוּלָּה. מֵה זֶה אִשָּׁה גְדוּלָּה? אֵלֹא גְדוּלָּה בְּמַעֲשֵׂיהָ, שֶׁכֹּל בְּנֵי (הַדוּר) הַבֵּית מִשְׁתַּבְּחִים בָּהּ, וְהִיא עִקְר הַבֵּית, וּמִשׁוּם שֶׁבַעֲלָה לֹא הָיָה מְצוּי בַּבֵּית לְהִיּוֹת עִקְר, לֹא נִזְכַּר הוּא, אֵלֹא הִיא.

וְעוֹד, וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוּלָּה - גְדוּלָּה עַל כֹּל שְׂאָר נְשׁוֹת הָעוֹלָם. שְׁהָרִי שְׂאָר נְשׁוֹת הָעוֹלָם, כְּשִׁרְאוֹת אוֹרַח בְּבִית, מְצַטְעוֹרוֹת בּוֹ וְדוּחְקוֹת אוֹתוֹ, וְכֹל שֶׁכֵּן לְהוֹצִיא עֲלוּי מְמוֹן, וְהִיא שְׂמִיחָה בְּאוֹרַח וְלְהוֹצִיא עֲלוּי מְמוֹן, כֹּל שֶׁכֵּן כִּינּוּן

כְּתִיב, (שְׁמוֹת לג) וַרְאִיתָ אֶת אַחֲזֵרִי. וְעַל דָּא אִיהוּ לְאַחֲזֵרָא, וְתַמָּן אֲתַקְשֵׁר כְּלָא בְּקִשְׁרָא חֲדָא.

וְאִיהוּ, כִּד מְנַחַת אֵלִין תְּפַלֵּין דְּדְרוּעָא לְאַתְקִשְׁרָא, (כ"א אית קִשְׁרָא) אַחֲרָא, רְזָא דְבְרִית קְדִישָׁא, רְזָא דָא, כְּמָה דְאַתְעַר בְּכִמְהָ דּוּכְתִי, וְכֹלֵא רְזָא חֲדָא. זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין רְזָא דָא, וְאַצְטְרִיךְ בַּר נֶשׁ לְאַנְחָא לוֹן כֹּל יוֹמָא, לְמַהוּי בְּדִיּוּקְנָא עֲלָאָה, וְעֲלֵיהָ כְּתִיב, (דְּבָרִים כח) וְרָאוּ כֹל עֲמֵי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יי' נִקְרָא עֲלֵיהֶם וְרָאוּ מִמֶּנּוּ. (ע"כ רעיא מהימנא)

בִּילָאוּ"א. (דף ת"ד ע"א)

פְּרֻשְׁתָּ בְּשִׁלְחַ

וַיְהִי בְּשִׁלְחַ פְּרַעַה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרָף אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, (חֲבִיקוּ ג) תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא עַל שְׂגִינּוֹת. הַאי קְרָא קִשְׂוָא, וְאִית לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, מָאִי שְׂנָא תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא, וְתִיר מִכֹּל שְׂאָר נְבִיאֵי עֲלֵמָא, דְלֹא כְּתִיב בְּהוּ תְּפִלָּה לִישְׁעֵיהָ הַנְּבִיא, אוֹ לִירְמִיָּה, אוֹ לִיחֻזְקָאֵל, אוֹ לְהוֹשַׁע, אוֹ לְשְׂאָר נְבִיאֵי עֲלֵמָא.

אֲרֵא הַכִּי תְּנִינּוּ, אֲלִישַׁע זָכָה בְּהַאי עֲלֵמָא מֵה דְלֹא זָכָה נְבִיאָה אַחֲרָא, בַּר מַמְשָׁה. (וְעַם כֹּל דָּא לֹא כְּעָא לְאַמְרָהָא לְמַרְיָה) תָּא חֲזִי, מָאִי כְּתִיב, (מַלְכִים ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֲלִישַׁע אֶל שׁוֹנֵם וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוּלָּה. מָאִי אִשָּׁה גְדוּלָּה. אֵלֹא גְדוּלָּה בְּעוֹבְדָהָא, דְכֹל בְּנֵי (כ"א דָא) בֵּיתָא, מִשְׁתַּבְּחִין בָּהּ, וְהִיא עִקְרָא דְבֵיתָא, וּבְגִין דְבַעֲלָה לֹא הָוָה שְׂכִיחַ בְּבֵיתָא, לְמַהוּי עִקְרָא, לֹא הָוָה אֲדַכְּר הוּא, אֵלֹא הִיא.

וְתוּ, וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוּלָּה: גְדוּלָּה עַל כֹּל שְׂאָר נְשֵׁי עֲלֵמָא, דְהָא שְׂאָר נְשֵׁי עֲלֵמָא, כִּד חֲמָאן אוֹשְׁפִיזָא בְּבֵיתָא, מְצַטְעָרֵן בֵּיהּ, וְדַחְקָן בֵּיהּ כֹּל שֶׁכֵּן לְאַפְקָא עֲלֵיהָ מְמוֹנָא, וְהִיא חֲדַת

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוּי וּבְסִתְרָא אֲהֵלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בת פלוגי) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

תקליטור אוזרות הזוהר וכו':
12.000
 ספרים, דרשות לשמועה,
 קבצים ותמונות ועוד ...

לא ישיככל ויהימיך לרחבת תורה ויראת שמים בגוים

במות החבור שקי,
 ספר הזוהר המדויק
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברהמים

"בדאי חבורא דילך
 דאיתו ספי הוהר
 יפקון מיה מן גלותא
 ברהמי"

"קול הזוהר"
 שיעורים
 בזוהר היומי
 בטלפון
 0722-990044

מפעל
 הזוהר
 העולמי
 נחל לכיש 24/8
 בית שמש
 054-843-6784

תקון
 הזוהר
 פשרים
 מוסרי
 מילדי
 ספרים
 ערבדים
 פסח
 צינית
 קבלה
 שבת
 שולחן
 ערוך
 יומי
 תיקון
 הברית
 ועיה

רוצה להיות מליונר בעז"ה?
לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה
 לקבלת הספרים ערכה של שעה,
 גדולי ישראל והזוהר,
 תיקון הזוהר היומי ועוד, חינם!
פקס: 02-9951300

מפעל הזוהר העולמי
 רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
 טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

